

II Księga Samuela

Rozdział 23

1. I te są słowa Dawidowe ostateczne: Rzekł Dawid, syn Isaj, rzekł mąż, któremu postanowiono o pomazańcu Boga Jakob, osobliwy śpiewak Izraelski: 2. Duch PANSKI mówił przez mię, a mowa jego przez język mój. 3. Rzekł Bóg Izraelski ku mnie, mówił Mocny Izraelski! Panujący nad ludźmi, sprawiedliwy panujący w bojaźni Bożej, 4. jako światłość zorze, gdy słońce wschodzi, rano bez obłoków świeci, a jako dżdżem wypuszcza się trawa z ziemi. 5. Ani tak wielki jest dom mój u Boga, żeby przymierze wieczne ze mną uczynił, utwierdzone we wszem i obwarowane. Wszystko bowiem zbawienie moje i wszystka wola i nie masz niczego z niej, co by nie rosło. 6. A przestępcy jako ciernie wyrwani będą wszyscy, którego nie biorą rękoma. 7. A jeśli się go kto będzie chciał dotknąć, przyzbroi się żelazem i drewnem oszczepistym i ogniem zapalone zgorąją aż do szczętu. 8. Te imiona mocarzy Dawidowych. Siedzący na stolicy, namędrszy przedniejszy między trzema, on jest jako nasubtelniejszy robaczek w drzewie, który ośm set poraził jednym natarciem. 9. Po nim Eleazar, syn stryja jego, Ahohitczyk, między trzema mocarzami, którzy byli z Dawidem, gdy urągali Filistynom i zebrali się tam byli ku bitwie. 10. A gdy wyciągnęli mężowie Izraelscy, ten stał i bił Filistyny, aż ustała ręka jego i zdrętwiała z mieczem. I uczynił JAHWE zbawienie wielkie dnia onego, i lud, który był uciekł, wrócił się zbierać korzyści pobitych. 11. A po tym Semma, syn Age z Arary. I zebrali się Filistynowie na stanowisku, było bowiem tam pole pełne szocewice; a gdy lud uciekał przed Filistyny, 12. stanął on na śród pola i obronił go, i pobił Filistyny, i uczynił JAHWE zbawienie wielkie. 13. A przedtym też wyszli byli trzej, którzy byli przedniejszy między trzydziścią, i przyszli czasu żniwa do Dawida do jaskinie Odollam, a obóz Filistyński leżał w Dolinie Obrzymów. 14. A Dawid był w zamku, lecz stanowisko Filistynów na ten czas było w Betlejem. 15. Pragnął tedy Dawid i rzekł: Oby mi się kto dał napić wody z studnie, która jest w Betlejem u bramy? 16. A tak wdarli się trzej mocarze w obóz Filistyński i naczerpali wody ze studnie Betlejem, która była u bramy, i przynieśli do Dawida, lecz on nie chciał pić, ale ją ofiarował JAHWE, 17. mówiąc: Niech mi będzie JAHWE miłościw, żebych tego nie uczynił! A więc krew tych ludzi, którzy chodzili, i dusz niebezpieczeństwo mam pić? Nie chciał tedy pić. To uczynili trzej namocniejszy. 18. Abisaj, też brat Joabów, syn Sarwijej, był przedniejszym ze trzech: ten jest, który podniósł oszczep swój na trzy sta, które pobił, zawołany między trzema 19. i zacniejszy między trzema; i był ich książęciem, lecz trzech pierwszych nie doszedł. 20. I Banajas, syn Jojady, męża barzo mocnego wielkich spraw z Kabseel. Ten zabił dwu lwów Moabskich i ten szedł, i zabił lwa w pośrodku studnie we dni śnieżne. 21. Ten też zabił męża Egipcjanina, męża godnego podziwienia, oszczep w ręce mającego. A tak szedłszy do niego z laską, mocą wydarł oszczep z ręki Egipcjanina i zabił go oszczepem jego: 22. to uczynił Banajas syn Jojadów. 23. I ten zawołany między trzema dużymi, którzy byli między trzydziścią sławniejszymi: wszakże do trzech nie doszedł. I uczynił go sobie Dawid od ucha sekretarzem. 24. Azael,

brat Joabów, między trzydzieścią, Elehanan, syn stryja jego z Betlejem, **25.** Semma z Harody, Elika z Harody, **26.** Heles z Falty, Hira, syn Akkes z Tekua, **27.** Abiezer z Anatot, Mobonnaj z Husat, **28.** Selmon Ahohitczyk, Maharaj Netofatczyk, **29.** Helet, syn Baanów i sam Netofatczyk, Itaj, syn Ribaj z Gabaat synów Beniamin, **30.** Banaa Faratonczyk, Heddaj z Potoku Gaas; **31.** Abialbon Arbatczyk, Azmauet z Beromi, **32.** Eliaba z Salaboni, synowie Jassen, Jonatan, **33.** Semma z Orory, Ajam, syn Sararów, Aroritczyk, **34.** Elifelet, syn Aasbaj, syna Machati, Eliam, syn Achitofelów, Gelonitczyk, **35.** Hesraj z Karmelu, Faraj z Arbi, **36.** Igaal, syn Natanów, z Soba, Bonni z Gadi, **37.** Selek z Ammoni, Naharai Berotczyk, giermek Joaba, syna Sarwijej, **38.** Ira Jetriczyk, Garebi, on Jetriczyk, **39.** Urias Hetejczyk. Wszystkich trzydzieści i siedm.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuity, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.